

Nr 1223

Av fru Kristensson m. fl., i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 70, med förslag till lag om ändring i kommunalskattelagen (1928: 370), m. m.

I proposition nr 70 till årets riksdag föreslås en omfördelning av skattebördan mellan gifta och ogifta. Detta är enligt vår mening en utveckling åt rätt håll. Civilståndet bör i princip ej längre i sig konstituera skillnader i beskattningen. Vi instämmer också i departementschefens övervägande att övergång till individuell beskattning bör göras mjukare för familjer där endast ena maken förvärvsarbetar.

Det är emellertid väsentligt att i det nya skattesystemet införes en mekanism som gör att hemmakeavdraget automatiskt faller bort i framtiden och att skattelagstiftningen därigenom anpassas till en modern livsform. Hemmakeavdraget har dock sin motivering även i framtiden i familjer med minderåriga barn, där ena maken är enbart hemarbetande. I familjer utan barn bör emellertid hemmakeavdraget successivt avtrappas i yngre äktenskap. Hur en dylik avtrappning skall ske bör närmare utredas. Ett tänkbart förslag vore att i äktenskap där yngsta maken är född 1926 eller senare avtrappning sker med förslagsvis 150 kronor för varje år för att helt upphöra i familjer där yngsta maken är född 1938 eller senare.

En sådan avtrappning skulle innebära en ej oväsentlig besparingseffekt som dessutom skulle öka under åren framöver.

Den utredning som sålunda bör komma till stånd bör kunna ske inom Kungl. Maj:ts kansli.

En allvarlig brist i det framlagda skatteförslaget är att erforderlig hänsyn ej tagits till den nedsatta skatteförmåga som många människor har, antingen på grund av eget handikapp eller genom vård- eller försörjningsansvar gentemot barn, make eller anhöriga med nedsatt arbetsförmåga. De bestämmelser som återfinnes i 50 § 2 mom. 3 st. kommunalskattelagen anger som motivering för extra skatteavdrag att skatteförmågan skall vara *väsentligen* nedsatt. Vi föreslår att ifrågavarande paragraf ändras så att ordet »väsentligen» utgår.

Den begränsning i ifrågavarande paragraf som avser att extra avdrag ej medges för underhåll av barn som åtnjuter allmänt barnbidrag bör utgå, och dessutom bör maximibeloppet höjas från nuvarande 6 000 kr. till 10 000 kr.

Åberopande det anförda hemställas,

1. att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte anhålla om en utredning angående avtrappning av hemmamakeavdraget i unga äktenskap utan barn;

2. att 50 § 2 mom. kommunalskattelagen ändras så att ordet »väsentligen» utgår, att bestämmelsen om inskränkning i rätten till extra avdrag för nedsatt skatteförmåga för barn som åtnjuter allmänt barnbidrag måtte utgå samt att maximibeloppet för extra avdrag höjes till 10 000 kr; samt

3. att vederbörande utskott måtte utarbeta erforderlig författningstext.

Stockholm den 1 april 1970

Astrid Kristensson (m) Karin Wetterström (m) Anders Björck (m)

i Nässjö

Britt Mogård (m) Rolf Clarkson (m) Erik Hovhammar (m)